

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a Orbului din naștere

Hai, fiilor, hai, ridicați-vă și deschi-deți-Mi! Dacă vă sunt Păstor Eu vin să vă păstoresc, că asta este lucrarea Mea, iar voi dați-I Domnului intrarea în carte, dați-I ascultare, împliniți sarcinile voastre, fiilor din porți! Ascultarea este tot ceea ce poate să-l mai ajute pe om să-L cunoască pe Dumnezeu, pe Cel de Care n-a ascultat omul cel zidit de Dumnezeu la început, iar pentru neascultare și-a pierdut omul viața, statul lângă Dumnezeu, lângă Cel ce dă omului viață, și duh dătător de viață, adică rod adus lui Dumnezeu de către om.

Nu-i trebuie omului decât un picuț de îndoială, un picuț de împotrivire, de răzvrătire, de neumilință, de nemulțumire, de nedragoste, și pierde apoi pic cu pic credința și iubirea și frica de Dumnezeu, după o viață fără de rod, și dacă nu a adus nici un rod, mai și distruge alt rod, alt pom roditor, și asta este lucrarea celui ce nu aduce rod, pom tomnatic, om fără pocăință, fără teamă de tăiere, de dat pe foc din lipsa rodului, din lipsa statorniciei pentru viață cu roade, sau cu roade rele, umblând de colo-colo cu șoapte de îndoială, de răcire a dragostei ca să răcească și pe alții de Dumnezeu, și iată, Eu, Domnul, am grijă de oile sănătoase în credință și în iubire și în statornicie și le dau lor povață de viață, ca nu cumva să se lase spre răcire, spre îndoială, și să fie scoase din staul de lupul cel flămând după oi, o, că așa se pierd cei ce se pierd de Dumnezeu, așa cum și Adam s-a pierdut din rai.

Dar Eu vin să-Mi hrănesc poporul și să-și aleagă singur apoi, ori să asculte, ori să nu asculte, și să înțeleagă el că pe cât de mare preț are ascultarea pentru paza vieții, și pe cât de binecuvântată este ea pentru binele omului, pe atât de primejdioasă pentru viață este neascultarea omului îndoielnic, a celui care alege ce să asculte și ce să nu asculte, și căruia îi place să ia de la sine însuși ce să aleagă, și de aceea nu se deprinde să asculte pe Domnul și să nu calce strâmb și să-i sară de la locul lui piciorul și să șchiopăteze apoi din pricina neascultării lui.

O, așa se întâmplă, fiilor, când omul nu primește pe Domnul de călăuză a sa și se călăuzește singur, după capul lui, după dorințele lui, după nelepădarea de sine a lui, iar între fiii poporului Meu nu vor fi ocrotiți de primejdii și de căderi cei ce nu ascultă de Mine și de voi și iau de aiurea ceea ce vor să facă și să creadă și să-i ducă spre îndoială, spre necredință și spre neascultare apoi.

O, fiilor, așa au pățit acum două mii de ani cei care au văzut faptele Mele și au ales să se smintească întru Mine și să-și arate îndoiala când l-am vindecat pe cel din naștere orb ca să-Mi adeveresc între ei venirea Mea cea de la Tatăl, precum era scrisă această proorocie să se împlinească.

Purtau iudeii de colo-colo duhul îndoielii, și nimeni nu-i trimitea să facă aceasta, și de la ei înșiși lucrau împotrivire, îndoială și necredință peste mulți, căci erau îngâmfați din fire și n-aveau teamă de păcat. Iar acum Eu îl învăț pe poporul cuvântului Meu și-i spun lui spre știre așa: Nu sunt de la Mine cei care umblă de colo-colo cu ale lor și-și zic că sunt ai Mei, ai cuvântului Meu de azi. Eu nu-i trimit. Și cum i-aș trimite să facă ceea ce fac ei, urât cum fac și cum lucrează, neascultând să nu umble de colo-colo, luând unii de la alții spre păcat, spre îndoială, spre întunericul dintre ei și ascunzându-se pentru aceasta? O, nu s-au dat Mie dacă așa fac, dacă-și conduc singuri atâta de greșit pașii vieții lor, dacă n-au învățat de la Mine să asculte de Dumnezeu, iar orbirea lor este mare, o, și nu e din naștere, și e cea de după venirea lor la Mine, la viața cuvântului Meu cel ziditor de om nou, și-și zic ei că știu, că văd, că află, că aud, o, și așa au greșit mulți, și așa n-au mai învățat ce este Dumnezeu și

lucrarea Sa, și așa își ascund felul lor de a fi, necumințenia minții și a simțirii, tăinuind între ei mersul lor anapoda și cu ascunderi de Dumnezeu și de frați, cu legături vinovate între ei, stricători de duhul frăției și de adevărul care este numai la Dumnezeu.

O, așa au căzut, fiilor, cei ce s-au dus din brațul Meu și și-au zis că văd bine, că știu ei ce fac. Iar Eu îl întreb pe unul ca acesta: O, de ce ai venit la Mine, creștine, dacă n-ai venit să te schimbi și să-Mi fii fiu curat cu inima și cu credința și cu vorba și cu credincioșia? Iată, greșești față de Dumnezeu și de lucrarea Sa, și e primejdie pentru tine aceasta ce faci. O, când ai să mai ai vreme să te mai întorci, să te mai repari, când vei vedea rodul tău cel rău, agoniseala urâtă și plată după faptă, precum este scris să fie când Eu, Domnul, voi lucra aceasta?

O, nu vreau să fie iudeu necredincios fiul poporului cuvântului Meu. Eu aduc vedere orbilor. Nu vreau să se îndoiască întru Mine cei ce vin și-Mi află și-Mi gustă izvorul cuvântului Meu. O, e bună umilința inimii, e bună lucrarea credinței, iar neascultarea este rea, și este lucrare a îndoielii în credință.

Te pregătesc, poporul Meu, pentru adunarea la praznic sfânt. Dau veste peste tot, trâmbițez peste tine pentru adunare. Îți pregătesc duhul, dragostea, umilința inimii, statul la învățare și la ascultare, căci Eu îți sunt Păstor cu milă, măi poporul Meu. Când văd că unii n-au milă de ei înșiși pentru viața lor plăcută cu Mine, o, am Eu milă, căci sunt Păstor milos și întind mâna prin spini după oile încurcate în spini și pălămidă, și care nu și-au lucrat ogorul dat de Dumnezeu ca să-l curețe de spini.

O, se apropie zi mare de praznic și se tot găsesc oștirile cerești și și fac răbdare și și trimit înainte soli ca să ajute pregătirea și așternutul cel pentru praznic mare, că peste două duminici e praznic în grădină sub cort, aici, și se pregătesc cete-cete cei din cer, iar Eu, Domnul, binecuvintez timpul care mai este și truda care va fi să fie pusă în slujba Duhului Sfânt Mângâietorul, Duhul Care grăiește și vestește de la Dumnezeu, Duhul Care Se roagă în cei sfinți, Duhul Care descoperă tainele lui Dumnezeu și le așează pe pământ spre știre și spre lucrare.

Să știi, poporul Meu, că pentru acestea toate lucrări trebuie scule de lucru, o, fiule. Când vrei să zidești o împărăție, o casă, o barcă, o masă, îți trebuie scule de lucru. Îmi trebuie și Mie fii plini de har, cu care să lucrez. Îmi trebuie ucenici, scule de lucru pentru Dumnezeu pe pământ, că Eu vin să zidesc din nou toate, vin să înnoiesc totul, așa cum și omul face pe pământ, în locul casei vechi face una nouă, face pentru copiii lui, pentru urmașii lui, și face biserici pentru ei, ca să fie Domnul cu ei prin biserică. Iată ce minunat! O, așa lucrez și Eu, Îmi fac scule pentru lucru sfânt de lucrat, Îmi fac ucenici dintre cei ce ascultă și lucrează după dreptarul Meu, o, și greu mai găsesc fii ascultători, că n-au voit creștinii să iubească povața Mea de peste ei și să asculte pentru Mine și pentru viața lor. Și Mă gândesc la toți câți au trecut, mulți, mulți prin albia acestui izvor de cuvânt, la toți câți am dat să le spal păcatele și să-i fac vrednici de Dumnezeu.

Mă uit și la cei de azi, Mă uit și Mă doare. Mulți au venit, mulți au ascultat, și mai mulți n-au ascultat. Și-au cumpărat telefoane ca să vorbească cu ele unii cu alții și să și lungească urechile și limba și să greșească așa mai mult și mai bine cu vorba de colo-colo, cu pierderea vremii și cu agonisirea de neascultare și de greșeli de la neascultare și ca să și facă de cap și mai și, iar Eu am văzut și am venit și am spus la creștini să se ferească de așa ceva, de așa cădere atât de căutată de om. Să fi făcut tu aceasta numai dacă ți-aș fi dat Eu să faci pentru lucrările Mele de azi, nu spre lungirea urechii tale și spre paguba sufletului tău, măi creștine plin de doruri bolnave, și care-ți duc viața spre rușine, nu spre slava Mea. Iar când Eu vorbesc cu tine din cer prin telefonul Meu ceresc, iată, nu-ți mai trebuie dacă ai și tu după orânduiala capului tău. O, am și Eu telefoane între Mine și tine, dar pe acestea le spargi mereu, le dai de pământ, nu-ți trebuie, nu vrei să auzi de la ele, le închizi, te ascunzi de

ele, le ispitești măruntaiele, că ți-ai făcut rețea de cunoaștere în popor și afară de popor, iar poporul creștin crede că ești de la Mine și te ia ca al Meu și te bagă la inimă, că așa sunt învățați să creadă cei ce te știu și te cred aproape cu Mine.

O, pe vremuri mai cumiți, mai demult, erau pe atunci creștini de legătură între cetăți și Domnul pentru cele de la Mine spre cetăți, și din cetăți spre Mine pentru nevoile poporului sfințit și pentru povețele Mele spre ei, dar acum s-a dat deoparte orânduiala Mea și-și fac unii cu alții legături creștinii, și de care Domnul și așezarea lui să nu știe, să nu afle. Și iată, iată orbirea cea urâtă, o, că nu Domnul este orbul, așa cum se crede și se vrea, și Domnul este Cel ce vede, Cel ce aude, Cel ce grăiește, și este Cel adevărat și lucrează prin sculele Sale din veci și până în veci.

Își mânjește creștinul mintea și inima cu vorba dusă de colo până colo și-și face rost de vină, iar vina aduce apoi cu ea căderea din brațul Meu și răspunsul cel mare înaintea lui Dumnezeu pentru statul lipsit de umilință și fără ascultare pe calea spre Domnul, pentru ascunderea unul în altul, unul după altul cu ale îndeletnicirilor de zi cu zi fără de Dumnezeu întru toate, căci omului îi lipsește Dumnezeu, nu ceea ce zice el că-i lipsește, și pentru care el face ca el, nu ca Dumnezeu cu pașii lui, și pas cu pas își irosește viața, pierde viața cea cu Dumnezeu, căci Eu sunt lumină, nu sunt altceva, dar trebuie să înțeleagă omul ce este Dumnezeu, ca să știe apoi aceasta.

O, măi satano, măi, cât vei mai putea să-Mi ataci semănătura? Îl înveți pe om să calce peste cuvântul Meu ca Adam în rai, și apoi îi spui că este nevrednic să mai stea lângă Mine și îi spui să se dea deoparte, iar el te ascultă. O, va veni rușinea ta cea de veci, căci răbdarea Mea este focul cel aprins peste tine, este jarul care întetește flacăra pe care ți-o pregătești cu lupta ta în gol asupra Mea, dar iată, strici pe mulți din cei lipsiți de puteri. Eu însă îți zic: înapoia Mea, satano, că este scris că Eu, Domnul, voi fi Biruitorul, Eu, nu tu, iar tu vei tot slăbi, că nu vei putea strica decât pe cei ce seamănă cu tine, nu cu Mine, și vei birui doar ce este al tău, aceasta să știi tu din gura lui Dumnezeu!

O, fiilor, fiilor, am grăit în ziua aceasta de duhul orbirii, duhul care nu-l lasă pe creștin să-L vadă pe Domnul în lucrul Său cel minunat și tot mai minunat. O, cât i-am învățat pe toți când am văzut cu ce curse îi prinde satana să-i despartă de ascultarea de Mine ca pe Adam în rai! Ei însă s-au luat unii după alții și au fost trași în lături de însăși mintea lor, care nu s-a lăsat condusă de Dumnezeu, și așa pătesc cei ce se iau după capul lor, amărind la cap din pricina neascultării lor de Dumnezeu, că nu s-au ferit de neascultare, ba s-au pitit cu ea, așa cum a făcut Adam în rai, de s-a pitit după ce a greșit lui Dumnezeu.

Pe cei ce ascultă însă, Eu, Domnul, îi învăț așa: Fiilor, fiilor, îmbogățiți-vă în cer cu viață sfântă și tot mai sfântă pe pământ, căci viața este veșnică apoi ori în raiul fericirii, ori în suspin, fiilor, aceasta vă spun Eu.

Iar acum așez marea binecuvântare pentru gătirea praznicului de Rusalii și așezarea la lucru pentru tot ce va fi să se lucreze și să se pregătească pentru ziua aceea înaintea celor din cer și a celor ce se strâng lângă Mine și lângă voi în zi de praznic sfânt, fiilor veghetori, și voi, cei lucrători cu ei pentru Domnul. O, lucrați duhul păcii sfinte și puneți-l în toate lucrările pe care le veți așeza la vedere pentru plăcerea și povăța sufletelor care vor privi la voi și vor învăța din pilde lucrarea Mea cu voi, lucrarea Mea pentru om, drumul Meu și al cuvântului Meu cel mult și lung, lung și încă lung, fiilor, că iată, merg de mai bine de șaiszeci de ani pe calea cuvântului între cer și pământ și-Mi faceți punte și merg.

O, aveți grijă mare să ascultați întru toate de povețele Mele, că iată ce lovită e țara Mea și a voastră, ce jale tot sapă încă în sufletul acestui neam, care nu s-a deprins cu voia lui Dumnezeu peste el și peste fiii lui, și e tot o suferință peste neamul român și-și pierde românii strânsura lor de o viață și-și uită de suflet strângându-și pe pământ, și vine apa și le ia strânsura și rămân numai ei înaintea Mea, rămân îndurerați, dar nu-și aleg pe Domnul de

avere și de așternut și de cale, o, nu-și aleg românii, și strig și tot strig la ei, doar Mă vor auzi și se vor apleca, iar Eu să-i oblojesc pe ei.

ici însă păstrați prin ascultare ocrotirea Mea peste voi și fiți treji pentru Domnul, fiilor, și pentru tot neamul care nu stă treaz. Cereți ca să vă dau, dar cereți după voia Mea, fiilor, nu în afara voilor Mele, și veți primi de la Mine, așa v-am promis!

Acum înseninați-vă, umpleți-vă de Duhul Sfânt și porniți lucrul pregătirii pentru praznic în grădină aici, fiilor!

În toate câte veți lucra, pace vouă, fiilor!

Pentru toată frumusețea care va vorbi aici, pace vouă, măi fiilor!

Iar pentru armonia cea sfântă în toată vremea între voi, între Mine și voi, între voi și Mine, o, de trei ori pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor!

Rămân lângă voi. Țineți-Mă lângă voi! Stați sub mâna Mea de Păstor! Învățați să primiți călăuzirea Mea prin cei unși din partea Mea peste voi și pentru voi. Ei sunt cuvântul Meu peste voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

Primiți acum de lângă Mine binecuvântarea împăraților creștini Constantin și Elena și veghea lor peste voi și dorul lor de voi, căci în ziua de mâine au între cei din cer serbarea lor, și au venit și ei acum cu Mine să se scrie în cartea Mea pentru serbarea lor, iar voi să-i aveți la masă cu voi pe ei, căci sfinții Mei doresc după voi, fiilor, mereu, mereu doresc pentru voi și cu voi și după voi. Amin.

20-05/02-06-2019